

И може-би, слѣдъ горести огромни
Ще блѣсне другъ на родний небосводъ,
Ала докрай душата ни ще помни
Онуи, което бѣше твой животъ.

И въ дългата верига отъ години
Дѣ врѣмето забвение плете,
Дълбоката печаль не ще истине,
Обидата за тебе ще расте.
Че упозналъ избраннически жребий,
Понесе своята кръстна мжка ти...
Ний много сме виновни днесъ прѣдъ тебе,
— Учителю, учителю прости!

К. Константиновъ.